

Tlachoplach

á vím, já vím, malí chlapi by se neměli bez dozoru rodičů pokoušet přivolávat síly věčných temnot. Ale onoho slunného odpoledne pátého Prvosevu jsem netoužil po společnosti dospěláka. Toužil jsem přivolat Hermaea Moru, deadrického pána moudrosti, učení, dásní a těkavých látek. Jednou mi totiž ten přenádherný pán s velkými prsty, co bydlel u nás doma pod knihovnou, pověděl, že noc pátého Prvosevu náleží Hermaeovi Morovi. Jestli prý prahnu po Oghma Infinitu, knize moudrosti, mám Hermaea přivolat. Až budu novým králem Samoty, každá špetka moudrosti navíc se mi prý bude hodit.

Obyčejně k přivolání knížete ze Zapomnění potřebujete čarodějnický sabat, cech mágů nebo alespoň sladěné povlečení na polštář i na peřinu. Muž zpod knihovny mě ale naučil, jak to zvládnú sám. Pověděl mi, že mám počkat, až bude bouřka zuřit v největší síle, a v tu chvíli oholit kočku. Zbytek obřadu už jsem zapomněl. Beztak na tom nesejde.

Objevil se nějaký cizinec a já usoudil, že je to Hermaeus Mora. Byla na něm jenom jedna podezřelá drobnost, a sice že Hermaeus Mora byl v knihách líčen jako velká rosolovitá zrůda s pařáty a stovkami očí, zatímco ten chlapík, co stál přede mnou, vypadal spíš jako ulízlý bankéř. Navíc si nechal říkat Sheogorath, nikoliv Hermaeus Mora. Ale což, měl jsem ohromnou radost, že se mi povedlo přivolat Hermaea Moru, a nějaké drobné rozpory mě nemohly vyvézt z míry. Přikázal mi, ať udělám pár věcí, které neměly ani hlavu ani patu (bráno zrakem, dechem a hmatem smrtelníka), a pak mi nějaký jeho sluha předal jakousi věc, které říkal Tlachoplach. Tlachoplach. Tlachoplach.

Tlachoplach.

Tlachoplach. Tlachoplach. Tlachoplach. Tlachoplach. Tlachoplach. Tlachoplach.

Že by Tlachoplach byl Kniha moudrosti? Možná jsem teď chytřejší, protože vím, že kočky jsou cvočky jsou vločky jsou močky jsou čočky a někdy můžou být i fazole. Nebo že krávy jsou pávi jsou davy jsou trávy jsou splavy jsou zdravý, ačkoliv někdy mohou být i nemocny. Musím přece být chytrý, když teď naprosto přesně chápu, jak to do sebe všechno zapadá. Jak je pak ale možné, že mě lidé označují za blázna?

Tlachoplach. Tlachoplach. Tlachoplach.